Staten-Generaal

1/2

Vergaderjaar 2026–2027

37 026 (R 2228) Verdrag inzake transparantie bij op een verdrag gebaseerde arbitrage tussen investeerders en staten; New York, 10 december 2014

A/ Nr. 1

Ter griffie van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen op 21 september 2026.

De wens dat het verdrag aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal wordt onderworpen kan door of namens één van de Kamers of door ten minste vijftien leden van de Eerste Kamer dan wel dertig leden van de Tweede Kamer of door de Gevolmachtigde Ministers van Aruba, Curaçao en van Sint Maarten te kennen worden gegeven uiterlijk op 21 oktober 2026.

BRIEF VAN DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Aan de Voorzitters van de Eerste en van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 31 augustus 2026

Overeenkomstig het bepaalde in artikel 2, eerste en derde lid, en artikel 5, eerste en tweede lid, van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen, de Raad van State van het Koninkrijk gehoord, heb ik de eer u hierbij ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen het op 10 december 2014 te New York tot stand gekomen Verdrag inzake transparantie bij op een verdrag gebaseerde arbitrage tussen investeerders en staten (*Trb.* 2016, nr. 100 en *Trb.* 2016, nr. 108).

Een toelichtende nota bij dit verdrag treft u eveneens hierbij aan.

De goedkeuring wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd.

Aan de Gouverneurs van Aruba, Curaçao en van Sint Maarten is verzocht hogergenoemde stukken op 21 september 2026 over te leggen aan de Staten van Aruba, Curaçao en van Sint Maarten.

De Gevolmachtigde Ministers van Aruba, Curaçao en van Sint Maarten zijn van deze overlegging in kennis gesteld.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
T.B.W. Berendsen

kst-37026-1
ISSN 0921 - 7371
's-Gravenhage 2026

TOELICHTENDE NOTA

I. Algemeen deel

1. Inleiding

Het Verdrag inzake transparantie bij op een verdrag gebaseerde arbitrage tussen investeerders en staten (*Trb.* 2016, nr. 100) – hierna: «Mauritius Conventie» – is in het kader van de Commissie van de Verenigde Naties voor internationaal handelsrecht («UNCITRAL») tot stand gekomen. De Mauritius Conventie ziet op de toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels inzake op verdragen gebaseerde geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten op basis van vóór 1 april 2014 gesloten investeringsbeschermingsverdragen. Een investeringsbeschermingsverdrag heeft als doel investeringen bescherming te bieden ter aanvulling op de bescherming die voortvloeit uit nationale wetten en regelingen van de verdragspartijen. Op grond van deze afspraken kan een buitenlandse investeerder een internationale geschillenbeslechtingsprocedure starten tegen het land van vestiging in het geval van vermeend onrechtmatig overheidsoptreden. Het Koninkrijk der Nederlanden heeft een groot aantal bilaterale investeringsbeschermingsverdragen met niet-EU lidstaten gesloten. Daarnaast onderhandelt en sluit de EU met derde landen investeringsbeschermingsverdragen en maakt het afspraken over investeringsbescherming in handelsverdragen met een derde land.

2. Inhoud en toepassing UNCITRAL-transparantieregels

Procedures tussen een investeerder en een staat onder investeringsbeschermingsverdragen worden veelal gevoerd op basis van de procedureregels van UNCITRAL of het Internationaal Centrum voor Beslechting van Investeringsgeschillen («ICSID»). In aanvulling op deze bestaande set procedureregels zijn op 16 december 2013 de UNCITRAL-transparantieregels goedgekeurd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.[1] De UNCITRAL-transparantieregels vergroten de transparantie in procedures tussen een investeerder en een staat onder een investeringsbeschermingsverdrag. Het uitgangspunt van de regels is openbaarheid tenzij er redenen zijn om anders te besluiten. Geheime of vertrouwelijke informatie wordt beschermd. De UNCITRAL-transparantieregels zorgen onder meer voor de publicatie van processtukken (behalve in beginsel bewijsstukken), inbreng van een zienswijze door derde partijen in procedures als *amicus curiae* en openbare hoorzittingen.

De UNCITRAL-transparantieregels zijn van toepassing op procedures onder investeringsbeschermingsverdragen die na 1 april 2014 zijn gesloten en die worden gevoerd onder de UNCITRAL-arbitrageregels, tenzij verdragspartijen van dat investeringsbeschermingsverdrag anders zijn overeengekomen. De UNCITRAL-transparantieregels zijn daarnaast van toepassing op procedures onder investeringsbeschermingsverdragen die voor 1 april 2014 gesloten zijn, indien de partijen bij het geschil dit zijn overeengekomen of indien de verdragspartijen van dat investeringsbeschermingsverdrag na 1 april 2014 zijn overeengekomen dat de UNCITRAL transparantieregels van toepassing zijn.

---

[1] Resolutie 68/109 van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (16 december 2013). *United Nations Commission on International Trade Law Rules on Transparency in Treaty-based Investor-State Arbitration and Arbitration Rules (as revised in 2010, with new article 1, paragraph 4, as adopted in 2013)*.

De UNCITRAL-transparantieregels zullen van toepassing zijn op geschillenbeslechtingsprocedures in, onder meer, de investeringsbeschermingsverdragen tussen de EU en haar lidstaten met Vietnam[2] en Singapore[3], alsmede de Geavanceerde Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en Chili[4] en het handelsverdrag tussen de EU en haar lidstaten en Canada (*CETA*)[5, 6] Daarnaast zijn de UNCITRAL-transparantieregels opgenomen in de Nederlandse modeltekst voor investeringsbeschermingsverdragen[7], die als basis dient voor de investeringsbeschermingsverdragen die het Koninkrijk bilateraal onderhandelt.

3. Doel van het verdrag

Om de toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels te vergroten is op 10 december 2014 de Mauritius Conventie tot stand gekomen in het kader van UNCITRAL. Dit verdrag zorgt ervoor dat de UNCITRAL-transparantieregels ook van toepassing worden op geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten op grond van investeringsbeschermingsverdragen die vóór 1 april 2014, tot stand zijn gekomen. Deze verdragen voorzien nog niet in (automatische) toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels.

Het verdrag voorziet hierbij in een mechanisme waarin landen en regionale organisaties voor economische integratie, zoals de Europese Unie, kunnen opteren om de UNCITRAL-transparantieregels toe te passen op geschillen die vallen onder investeringsbeschermingsverdragen waarbij zij partij zijn en die dateren van voor 1 april 2014. De UNCITRAL-transparantieregels zijn niet van toepassing op commerciële arbitrage. Op 17 maart 2015 werd het verdrag opengesteld voor ondertekening in Port Louis, Mauritius, en daarna op de zetel van de Verenigde Naties in New York. Het verdrag is op 18 oktober 2017 in werking getreden voor de staten die het verdrag op dat moment hadden geratificeerd. Voor staten die het verdrag daarna ratificeren, treedt het verdrag zes maanden na de datum van ratificatie in werking. Het Koninkrijk der Nederlanden heeft het verdrag ondertekend op 18 mei 2016.

Voor het Koninkrijk der Nederlanden zal de Mauritius Conventie van toepassing zijn op de investeringsbeschermingsverdragen met Albanië (*Trb.* 1994, 145), Algerije (*Trb.* 2007, 79), Argentinië (1992, 192), Armenië (*Trb.* 2005, 269), Bahrein (*Trb.* 2007, 35), Bangladesh (*Trb.* 1995, 10), Belarus (*Trb.* 1995, 142), Belize (*Trb.* 2003, 17), Benin (*Trb.* 2002, 39), Bosnië-Herzegovina (*Trb.* 1998, 172 en *Trb.* 2001, 19), Brazilië (*Trb.* 1998, 283), Burkina Faso (*Trb.* 2001, 14), Burundi (*Trb.* 2007, 187 en *Trb.* 2008, 15), Cambodja (*Trb.* 2003, 135), Chili (*Trb.* 1999, 7), China (*Trb.* 2002, 24), Costa Rica (*Trb.* 1999, 112), Cuba (*Trb.* 1999, 211), Dominicaanse Republiek (*Trb.* 2006, 91), Ecuador (*Trb.* 1999, 127), Egypte (*Trb.* 1996, 66), El Salvador (*Trb.* 1999, 197), Eritrea (*Trb.* 2004, 41 en

---

[2] De op 30 juni 2019 te Hanoi tot stand gekomen Investeringsbeschermingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Socialistische Republiek Vietnam, anderzijds (*Trb.* 2019, 132).

[3] De op 19 oktober 2018 te Brussel tot stand gekomen Investeringsbeschermingsovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek van Singapore, anderzijds (*Trb.* 2019, 33).

[4] De op 13 december 2023 te Brussel tot stand gekomen Geavanceerde Kaderovereenkomst tussen de Europese Unie en haar lidstaten, enerzijds, en de Republiek Chili, anderzijds (*Trb.* 2024, 154).

[5] De op 30 oktober 2016 te Brussel tot stand gekomen Brede Economische en Handelsovereenkomst (CETA) tussen Canada, enerzijds, en de Europese Unie en haar lidstaten, anderzijds (*Trb.* 2017, 30).

[6] De genoemde verdragen zijn momenteel nog niet door alle EU-lidstaten geratificeerd en daarom nog niet in werking getreden.

[7] Kamerstukken II, 2018/19, 34 952, nr. 32.

Trb. 2004, 334), Ethiopië (*Trb.* 2003, 125 en *Trb.* 2004, 111), Filipijnen (*Trb.* 1985, 86), Gambia (*Trb.* 2003, 50), Georgië (*Trb.* 1998, 60), Ghana (*Trb.* 1989, 67 en *Trb.* 1989, 102), Guatemala (*Trb.* 2001, 109), Honduras (*Trb.* 2001, 60), Hong Kong (*Trb.* 1993, 10), India (*Trb.* 1995, 286), Indonesië (*Trb.* 1994, 109 en *Trb.* 1994, 238), Jamaica (*Trb.* 1991, 93), Jemen (*Trb.* 1985, 85), Jordanië (*Trb.* 1998, 6), Kaapverdië (*Trb.* 1991, 198 en *Trb.* 1993, 7), Kazachstan (*Trb.* 2003, 18), Koeweit (*Trb.* 2001, 115 en *Trb.* 2002, 114), Laos (*Trb.* 2003, 124), Libanon (*Trb.* 2002, 118 en *Trb.* 2003, 11), Macau (*Trb.* 2008, 129), Malawi (*Trb.* 2004, 28 en *Trb.* 2004, 304), Mali (*Trb.* 2003, 164 en *Trb.* 2004, 134), Mexico (*Trb.* 1998, 183), Moldavië (*Trb.* 1995, 299), Mongolië (*Trb.* 1995, 156), Montenegro (*Trb.* 2002, 83 en *Trb.* 2007, 51), Mozambique (*Trb.* 2002, 44), Namibië (*Trb.* 2003, 21 en *Trb.* 2003, 134), Nicaragua (*Trb.* 2000, 117), Nigeria (*Trb.* 1992, 194 en *Trb.* 1993, 59), Noord-Macedonië (*Trb.* 1998, 203), Oeganda (*Trb.* 2000, 62 en *Trb.* 2000, 85), Oekraïne (*Trb.* 1994, 181), Oezbekistan (*Trb.* 1996, 113), Oman (*Trb.* 1998, 42), Pakistan (*Trb.* 1988, 149), Panama (*Trb.* 2000, 113), Paraguay (*Trb.* 1992, 193), Peru (*Trb.* 1995, 21), Rusland (*Trb.* 1989, 162 en *Trb.* 1998, 40), Senegal (*Trb.* 1979, 132), Servië (*Trb.* 2002, 83), Sri Lanka (*Trb.* 1984, 49), Suriname (*Trb.* 2005, 157), Tadzjikistan (*Trb.* 2002, 166), Tanzania (*Trb.* 2002, 21 en *Trb.* 2003, 144), Tunesië (*Trb.* 1998, 138), Turkije (*Trb.* 1986, 53), Uruguay (*Trb.* 1988, 148), de Verenigde Arabische Emiraten (*Trb.* 2014, 1), Vietnam (*Trb.* 1994, 82), Zambia (*Trb.* 2003, 92 en *Trb.* 2004, 214), Zimbabwe (*Trb.* 1997, 73 en *Trb.* 1997, 261), Zuid-Afrika (*Trb.* 1998, 162) en Zuid-Korea (*Trb.* 2003, 163).[8]

Daarnaast zal de Mauritius Conventie van toepassing zijn op de bestaande economische (en technische) samenwerkingsovereenkomsten met Kameroen (*Trb.* 1965, 208), Maleisië (*Trb.* 1971, 152), Marokko (*Trb.* 1972, 14), Senegal (*Trb.* 1978, 11) en Singapore (*Trb.* 1972, 124) omdat ook deze overeenkomsten bepalingen inzake geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten bevatten.[9]

Voor wat betreft de Europese Unie is het partij worden bij de Mauritius Conventie van belang voor toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels op geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten op grond van geschillen onder het op 17 februari 1994 te Lissabon tot stand gekomen Verdrag inzake het Energiehandvest (*Trb.* 1995, 108). Dit is het enige verdrag dat voorziet in dergelijke procedures dat dateert van voor 1 april 2014 en waarbij de Europese Unie partij is.

Voor de eenheid van de externe vertegenwoordiging van de EU is het wenselijk dat de EU-lidstaten pas partij worden bij de Mauritius Conventie in relatie tot hun bestaande bilaterale investeringsbeschermingsverdragen, nadat de Europese Unie partij is geworden bij de Mauritius Conventie. In juni 2024 is de Raad akkoord gegaan met de ondertekening van de Conventie. Het akkoord van het Europees Parlement volgde in

---

[8] De overeenkomsten met Brazilië, Chili, Eritrea en de Verenigde Arabische Emiraten zijn nog niet in werking getreden. Voor wat betreft Oman blijft de op 19 september 1987 tot stand gekomen overeenkomst (*Trb.* 1988, 42) gelden totdat de op 17 januari 2009 tot stand gekomen overeenkomst (*Trb.* 2009, 28 en *Trb.* 2010, 196) in werking is getreden. Voor de overeenkomsten met Burkina Faso, Ecuador, India, Indonesië, Tanzania en Zuid-Afrika geldt dat de transparantieregels op grond van de *sunsetclausule* uit die verdragen van toepassing zullen blijven ten aanzien van geschillen over investeringen die zijn die zijn gestart na de datum van inwerkingtreden van de Mauritius Conventie voor de betrokken partijen totdat de termijn die in die *sunsetclausule* is opgenomen is verstreken. Voor wat betreft het Koninkrijk der Nederlanden gelden de overeenkomsten met Bangladesh, met Kaapverdië, met Mongolië, met Nigeria, met Pakistan, met Oman, met Turkije en met Vietnam alleen voor Europees Nederland en Aruba en gelden de overeenkomsten met de Filipijnen, met Ghana, met Jemen en met Sri Lanka alleen voor Europees Nederland.

[9] De overeenkomst met Senegal geldt alleen voor het Europese deel van Nederland.

december 2024. De aanvaarding door de Europese Unie op 25 september 2025 maakte vervolgens de weg vrij voor EU-lidstaten, waaronder het Koninkrijk der Nederlanden, om ook partij te worden bij de Mauritius Conventie.

4. Beoordeling van het verdrag

Nederland zet zich op multilateraal, Europees en bilateraal niveau in voor een modernisering van het mechanisme voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten onder investeringsbeschermingsverdragen. Het kabinet streeft daarbij onder andere naar geschillenbeslechting door onafhankelijke rechters op basis van transparante procedures. Dit is een van de kernpunten van de modernisering van het mechanisme. Het is van belang dat transparant is waarop een staat wordt aangesproken in het kader van een geschillenbeslechtingsprocedure en hoe het proces verloopt, dit ook in het kader van eventuele schadevergoeding die uit publieke gelden betaald moet worden. Wel kunnen er gegronde redenen zijn om deze transparantie te beperken, bij vertrouwelijke informatie op grond van staatsveiligheid en gevoelige bedrijfsinformatie. Indien voor beperking van transparantie wordt gekozen, dient dit te worden gemotiveerd. De UNCITRAL-transparantieregels voorzien hier ook in (zie daarvoor artikel 7 «Exceptions to transparency», UNCITRAL-transparantieregels).

In het kader van de moderniseringsagenda, zet het kabinet in op de heronderhandeling van de Nederlandse investeringsbeschermingsverdragen met derde landen. In deze heronderhandelingen zal Nederland inzetten op toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels. Ook de EU zet zich in voor het opnemen van de UNCITRAL-transparantieregels in EU-investeringsbeschermingsverdragen en EU-handelsverdragen met afspraken over investeringsbescherming.

De Mauritius Conventie is het eerste concrete resultaat van een multilaterale modernisering van het internationale mechanisme voor de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten en zorgt ervoor dat de UNCITRAL-transparantieregels ook gelden voor investeringsbeschermingsverdragen die vóór 1 april 2004 zijn gesloten. Aanvaarding van de Mauritius Conventie past dan ook binnen de moderniseringsagenda en kan sneller zorgen voor transparante geschillenbeslechtingsprocedures zolang een investeringsbeschermingsverdrag nog niet is heronderhandeld op basis waarvan de UNCITRAL-transparantieregels van toepassing zijn.

Aanvaarding door het Koninkrijk der Nederlanden van de Mauritius Conventie maakt toepassing van transparantie in geschillenbeslechtingsprocedures onder de nog te moderniseren bilaterale verdragen direct mogelijk als de transparantieregels van toepassing zijn verklaard op een aanhangig gemaakt geschil. Voor het Koninkrijk zullen geen voorbehouden worden gemaakt op de toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels. Dit betekent concreet dat als er een geschil tegen het Koninkrijk wordt aangespannen onder een bilateraal investeringsbeschermingsverdrag gesloten vóór 1 april 2014, de procedure in principe transparant is. Hiervan wordt afgeweken, indien de staat van de investeerder geen partij is bij de Mauritius Conventie of een voorbehoud heeft gemaakt voor toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels. Het Koninkrijk kan in dat geval wel unilateraal aanbieden aan de investeerder dat deze transparantieregels van toepassing zijn op de procedure. Indien de investeerder dit accepteert, gelden de transparantieregels voor de specifieke geschillenbeslechtingsprocedure. Omgekeerd geldt dat indien een Nederlandse investeerder een zaak aanspant tegen een staat die geen partij is bij de Mauritius Conventie of indien deze staat een voorbehoud

heeft gemaakt voor het specifieke geschil, de UNCITRAL transparantie-regels niet van toepassing zijn, tenzij partijen in het geschil daarvoor expliciet kiezen.

Nederland heeft een open vestigingsklimaat en een groot netwerk van bilaterale investeringsbeschermingsverdragen. Buitenlandse investeerders kunnen bij een geschil over een door de Nederlandse overheid genomen maatregel jegens de investeerder, een procedure aanhangig maken bij de nationale rechter of onder een investeringsverdrag bij een internationaal arbitragetribunaal. In geschillen bij de nationale rechter zijn zittingen en uitspraken in principe ook openbaar. Andere stukken kunnen openbaar gemaakt worden conform de Wet Open Overheid. Transparantie in investeringsbeschermingsverdragen sluit hier goed bij aan.

5. Een ieder verbindende verdragsbepalingen

De Mauritius Conventie is slechts van toepassing op internationale geschillenbeslechting onder investeringsbeschermingsverdragen. De Mauritius Conventie kent geen rechten of plichten toe die kunnen worden ingeroepen voor de Nederlandse rechter en bevat derhalve naar het oordeel van de regering geen bepalingen die naar hun inhoud een ieder kunnen verbinden in de zin van de artikelen 93 en 94 van de Grondwet.

6. Koninkrijkspositie

De Mauritius Conventie zal voor Europees en Caribisch Nederland en Curaçao worden aanvaard. De regering van Curaçao heeft aangegeven medegelding te wensen. De regeringen van Aruba en Sint Maarten hebben de wenselijkheid van medegelding nog in beraad. De goedkeuring van het verdrag wordt voor het gehele Koninkrijk gevraagd ten einde het mogelijk te maken dat wanneer de regeringen van Aruba en Sint Maarten medegelding wenselijk zullen achten, die medegelding direct tot stand gebracht kan worden.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

Dit artikel geeft de werkingssfeer van de Mauritius Conventie aan. De conventie is van toepassing op arbitrage tussen een investeerder en een staat of een regionale organisatie voor economische integratie die op basis van een vóór 1 april 2014 gesloten verdrag wordt gevoerd. Het gaat hierbij om een verdrag dat voorziet in een mechanisme van investeringsbescherming en een geschillenbeslechtingsprocedure tussen een investeerder en een staat.

Artikel 2

Dit artikel bepaalt de toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels. De transparantieregels zijn van toepassing op investeerder-staat-geschillenbeslechting, waarbij de verwerende staat partij is bij de Mauritius Conventie en de eisende investeerder afkomstig is uit een staat die eveneens partij is bij de Mauritius Conventie. Een uitzondering hierop is van toepassing indien door een van die verdragspartijen op grond van artikel 3, eerste lid, voorbehouden voor de toepassing van de transparantieregels zijn gemaakt. Ook zijn de UNCITRAL-transparantieregels van toepassing wanneer de investeerder in een geschil instemt met een unilateraal voorstel daartoe door de verwerende staat en wanneer deze staat partij is bij de Mauritius Conventie en geen voorbehoud gemaakt heeft die de toepassing uitsluit (artikel 2, tweede lid). Ook is steeds de

meest recente versie van de UNCITRAL-transparantieregels van toepassing (artikel 2, derde lid).

Als de UNCITRAL-transparantieregels van toepassing zijn, hebben deze voorrang als ze afwijken van de een bepaling onder een investeringsverdrag (artikel 2, vierde lid). Verder kan een investeerder geen beroep doen op een gunstigere bepaling uit een verdrag om al dan geen toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels te bewerkstelligen (artikel 2, vijfde lid).

Artikel 3

Dit artikel bepaalt dat partijen bij de Mauritius Conventie meerdere afzonderlijke voorbehouden kunnen maken op toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels.
Een verdragspartij kan aangeven dat:

- de Mauritius Conventie niet van toepassing is op investeringsgeschillen onder een specifiek investeringsverdrag;
- de Mauritius Conventie op grond van het eerste en tweede lid van artikel 2 niet van toepassing is op een geschillenbeslechtingsprocedure tussen een investeerder en een staat die middels andere specifieke procedureregels, anders dan onder de UNCITRAL-arbitrageregels wordt gevoerd en waarbij de staat verweerder is;
- het de mogelijkheid afwijst tot het doen van een unilateraal voorstel tot toepassing van de UNCITRAL-transparantieregels in een geschillenbeslechtingsprocedure waarbij het verweerder is;
- het een herziening van de UNCITRAL-transparantieregels niet zal toepassen.

Zoals hierboven aangegeven zal Nederland geen voorbehouden maken op toepassing van de Mauritius Conventie. De EU heeft besloten een voorbehoud op te nemen waarin wordt aangegeven dat de UNCITRAL-transparantieregels niet van toepassing zijn als de EU als verweerder optreedt namens een EU-lidstaat in een geschil dat op grond van het Verdrag inzake het Energiehandvest (ECT) tegen een lidstaat is aangespannen die geen partij is bij de Mauritius Conventie. Hiervan kan worden afgeweken als anders wordt besloten met de betreffende lidstaat. Daarnaast wordt in het voorbehoud van de EU verduidelijkt dat het voorbehoud van toepassing is op alle verdragspartijen van het Energiehandvest (ECT), inclusief de verdragspartijen die hebben aangegeven of nog zullen gaan aangeven uit het Energiehandvest te treden.

Artikel 4

Dit artikel bepaalt dat verdragspartijen te allen tijde een voorbehoud kunnen maken, behalve in het geval van een voorbehoud op toepassing van herziene UNCITRAL-transparantieregels. Dat laatste voorbehoud moet binnen zes maanden na aanname van de herziening worden gemaakt. Voorbehouden die zijn gemaakt bij ondertekening gebeuren onder voorbehoud van ratificatie. Voorbehouden die niet bij ondertekening zijn gemaakt kunnen ook nog ten tijde van ratificatie worden gemaakt. Voorbehouden die na inwerkingtreding van de Mauritius Conventie worden gemaakt, worden twaalf maanden na neerlegging daarvan van kracht. Voorbehouden kunnen te allen tijde worden ingetrokken.

Artikel 5

Dit artikel bepaalt dat de Mauritius Conventie en elk voorbehoud, of de intrekking daarvan, alleen geldt voor geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten die gestart zijn nadat de Mauritius Conventie of het (ingetrokken) voorbehoud van kracht is.

Artikel 6

Dit artikel geeft aan dat de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties depositaris is van de Mauritius Conventie.

Artikel 7

Dit artikel regelt de ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring van en toetreding tot de Mauritius Conventie. Naast staten kunnen ook regionale organisaties voor economische integratie, waaronder dus de Europese Unie die partij zijn bij een investeringsverdrag, partij worden.

Artikel 8

Dit artikel bepaalt dat een regionale organisatie voor economische integratie moet aangeven bij welk specifiek investeringsverdrag zij partij is. Waar in de Mauritius Conventie het aantal partijen van belang is, telt een regionale organisatie voor economische integratie niet als een partij bovenop het aantal lidstaten dat onderdeel van de regionale organisatie is en die partij zijn bij de Conventie.

Artikel 9

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van de Mauritius Conventie en de inwerkingtreding voor partijen.

Artikel 10

Dit artikel regelt eventuele wijzigingen van de Mauritius Conventie. Deze kunnen worden voorgesteld door een verdragspartij. Indien tenminste een derde van de verdragspartijen een conferentie hierover verlangt, zal deze bijeengeroepen worden onder auspiciën van de Verenigde Naties. Het doel van een dergelijke conferentie is om consensus te bereiken over de voorgestelde wijziging. Indien dit niet mogelijk blijkt, is voor aanname van een wijziging een meerderheid vereist van twee derde van de stemmen. Een aangenomen wijziging dient vervolgens geratificeerd te worden. Hiervoor gelden dezelfde regels en termijnen als bij ratificatie van de Mauritius Conventie.

Artikel 11

Dit artikel regelt de opzegging van de Mauritius Conventie. Een partij kan te allen tijde opzeggen door middel van een aan de depositaris gerichte formele kennisgeving. De opzegging wordt twaalf maanden na die

kennisgeving van kracht. De Mauritius Conventie blijft echter wel van toepassing op geschillenbeslechtingsprocedures tussen investeerders en staten die voor het van kracht worden van de opzegging reeds zijn gestart.

De Minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking,
S.W. Sjoerdsma

De Minister van Buitenlandse Zaken,
T.B.W. Berendsen